

3. tétel

Multiplicatív és additív számelméleti függvények. Többszörös számok, összegzési és megfordítási függvények. Számelméleti függvények értékkészleteire vonatkozó tétel. Lineáris diofantikus egyenlet, a Pitagorai számbármásolás, a Fermat-féle problémák. Diofantikus approximáció, a Pell-egyenlet.

Multiplicatív és additív számelméleti függvények:

\mathcal{D} : Egy $f: \mathbb{N}^+ \rightarrow \mathbb{R}$ fgv-t számelméleti fgv-nek nevezünk.

\mathcal{D} : Az f számelméleti fgv-t multiplicatívnak nevezünk, ha $\forall a, b \in \mathbb{N}^+$ és $(a, b) = 1$ esetén $f(ab) = f(a)f(b)$. Ha az $(a, b) = 1$ feltétel elhagyható \Rightarrow f fgv teljesen multiplicatív.

\mathcal{D} : Az f számelméleti fgv-t additívnak nevezünk, ha $\forall a, b \in \mathbb{N}^+$ és $(a, b) = 1$ esetén $f(ab) = f(a) + f(b)$. Ha az $(a, b) = 1$ feltétel elhagyható \Rightarrow teljesen additív.

\mathcal{T} : Ha az f számelméleti fgv multiplicatív és $f(n) \neq 0 \Rightarrow f(1) = 1$. Ha pedig az f számelméleti fgv additív $\Rightarrow f(1) = 0$.

\mathcal{T} : Multiplicatív fgv-ek szorzata is multiplicatív, additív fgv-ek összege is additív, ahol $f \cdot g$ és $f + g$ a érv. módon értelmezett:

$$(fg)(n) = f(n)g(n) ; (f+g)(n) = f(n) + g(n).$$

\mathcal{T} : (Erdős Pál)

Ha f teljesen additív és szigorúan monoton növekedő számelméleti fgv $\Rightarrow f(n) = c \log n$, ahol c egy konstans.

\mathcal{D} : inderect módon.

Nevezetes számelméleti fgv-ek:

e	$e(u) = 1$	$\forall u \in \mathbb{N}^+$
i	$i(u) = \begin{cases} 1, & \text{ha } u=1 \\ 0, & \text{ha } u \geq 2 \end{cases}$	
u	$u(u) = u$	$\forall u \in \mathbb{N}^+$
d	$d(u) = \sum_{\substack{d u \\ d \geq 1}} 1$	u pozitív osztóinak száma
σ	$\sigma(u) = \sum_{\substack{d u \\ d \geq 1}} d$	u pozitív osztóinak az összege
f	$f(u) = \begin{cases} 1, & \text{ha } u=1 \\ \varphi(u), & \text{ha } u \geq 2 \end{cases}$	Euler-féle f fgv. $f(u)$ a $0, 1, \dots, u-1$ közöttől u -hez relatív prímes számok jelöli.
λ	$\lambda(u) = \begin{cases} 0, & \text{ha } u=1 \\ \lambda, & \text{ha } u = p_1^{\alpha_1} \dots p_k^{\alpha_k} \quad (\alpha_i \geq 1) \end{cases}$	bármely előzőségi prímszám van a prímfaktorizációban
χ	$\chi(u) = \begin{cases} 0, & \text{ha } u=1 \\ \sum_{i=1}^k \alpha_i, & \text{ha } u = p_1^{\alpha_1} \dots p_r^{\alpha_r} \end{cases}$	jelöli az összes prímszámot
π	$\pi(u) = (-1)^{\chi(u)}$	Levinville-féle fgv
Λ	$\Lambda(u) = \begin{cases} \log p, & \text{ha } u = p^{\alpha} \quad \alpha \geq 1 \\ 0, & \text{egyébként} \end{cases}$	von Mangoldt-féle fgv
μ	$\mu(u) = \begin{cases} 1, & \text{ha } u=1 \\ (-1)^r, & \text{ha } u = p_1 \dots p_r \quad (p_i \neq p_j, \text{ ha } i \neq j) \\ 0, & \text{ha } \exists p \text{ prímszám, hogy } p^2 u \end{cases}$	Möbius-féle fgv.

τ : Multiplikatív: d, σ, f, μ

additív: λ

totalisán: e, i, u, π

totalisán: χ

se nem multiplikatív, se nem additív: Λ

Tökéletes számok:

σ : Az u pozitív egész számot tökéletes számnak nevezik, ha $\sigma(u) = 2u$.

Ha $\sigma(u) > 2u$ ill. $\sigma(u) < 2u \Rightarrow$ az u számot előbban "bővelkedő"

ill. "hiányzó" számnak nevezik.

T.: Az n páros pozitív egész szám \Leftrightarrow tökéletes, ha $n = 2^{p-1}(2^p-1)$ alakú, ahol

p és 2^p-1 is prímszám. 2005. XI. 15 - én híresség (plán nincs, vagy ha van, nagyon nagy)

(-ha n ilyen alakú \Rightarrow tökéletes $\rightarrow \sim 300$ Euklidesz
-ha n páros tökéletes \Rightarrow ilyen alakú $\rightarrow \sim 1800$ Euklidesz)

T.: Az u és v pozitív egészeket barátságos szám párosra nevezik, ha $\sigma(u) = \sigma(v) = u+v$.

*

T.: $d(n) = 1 \Leftrightarrow$, ha $n=1$, $\forall n > 1 \in \mathbb{Z}^+$ -hoz végkell lennie $u \in \mathbb{N}^+$ létezik, amelyre $d(u) = n$.

T.: Többégször $w \in \mathbb{N}^+$ esetén végkell lennie sok szomszédos pozitív egész számpárról álló $a-1, a, a+1$ számpármas létezik, melyekre $d(a-1) - d(a) \geq w$, $d(a+1) - d(a) \geq w$.
(Azaz a d függvényében végkell lennie sok, legalább w „mélységű” völgyet találni)

B: Dirichlet-tétel

T.: Többégször \exists valós számhoz \exists olyan ε -tól függő c pozitív konstans, hogy $\forall n$ pozitív egészre: $d(n) < c \cdot n^\varepsilon$

T.: $f(x_1, x_2, \dots, x_n) = c$ diofantikus egyenlet, ahol f $k(2, 2)$ változós egész együtthatójú polinom-függvény, c rögzített egész szám, és az egyenlet x_1, x_2, \dots, x_n egész megoldásait keressük.

Lineáris diofantikus egyenlet:

T.: Az $ax + by = c$ alakú kétváltozós lineáris diofantikus egyenlet, ahol $a, b \neq 0$ és c adott egész és x, y egész számok közt keressük a megoldást. A megoldhatóság szükséges feltétele, hogy $(a, b) \mid c$.

T.: Ha $(a, b) \mid c \Rightarrow ax + by = c$ egyenlet ekvivalens az

$$\frac{a}{(a,b)}x + \frac{b}{(a,b)}y = \frac{c}{(a,b)}$$

egyenlettel, melyben x és y együtthatói relatív

prímek. Tehát elegendő $(a, b) = 1$ esettel foglalkozni.

T.: Legyen $a, b \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$, $(a, b) = 1$ és c tetszőleges egész. Ekkor $ax + by = c$ egyenletnek \Leftrightarrow van x és y egész megoldása. Továbbá, ha x_0, y_0 egy megoldása az egyenletnek \Rightarrow az összes megoldást $x = x_0 + b \cdot t$, $y = y_0 - a \cdot t$ alakú egészel szolgáltatják, ahol t végigfut az egészel halmazán.

T.: Legyen (a_1, a_2, \dots, a_n) $n \geq 2$ nem zérus egészel és legyen $c \in \mathbb{Z}$. Az $a_1 x_1 + \dots + a_n x_n = c$ diofantikus egyenletnek \Leftrightarrow van x_1, \dots, x_n egész megoldása, ha $(a_1, \dots, a_n) | c$. Ha megoldható \Rightarrow van megoldása, melyet $n-1$ paraméterrel állítható elő.

Pythagorai - egyenlet:

$$x^2 + y^2 = z^2, \text{ ahol } x, y, z \in \mathbb{Z}.$$

M.: I. $\left. \begin{array}{l} x=0 \\ y=0 \end{array} \right\} \begin{array}{l} y = \pm z \\ x = \pm z \end{array}$ } triviális megoldások

II. Ha x, y, z megoldás $\Rightarrow \pm x, \pm y, \pm z$ is megoldás

III. Ha x, y, z megoldás $\Rightarrow cx, cy, cz$ is megoldás ($\forall c \in \mathbb{Z}$). Ha $(x, y, z) = d$ és x, y, z megoldás $\Rightarrow \frac{x}{d}, \frac{y}{d}, \frac{z}{d}$ is megoldás.

T.: Az $x^2 + y^2 = z^2$ egyenlet triviálisról különböző pozitív megoldásait, melyekben $(x, y, z) = 1$, primitív megoldásoknak nevezzük.

T.: Az $x^2 + y^2 = z^2$ egyenlet összes primitív megoldását szolgáltatják $(x$ és y felcserélésétől eltekintve) az $x = 2uv$, $y = u^2 - v^2$, $z = u^2 + v^2$ alakú számhármasság, ahol u és v pozitív egészel, u és v relatív prímek, $u > v$ és u és v paritása különböző.

T.: (Fermat - tétel, Nagy - Fermat - tétel)

$$x^n + y^n = z^n : \text{ nincs pozitív egész megoldása } n > 2 \text{ esetén.}$$

T.: Az $x^4 + y^4 = z^2$ diofantikus egyenletnek nincs x, y, z pozitív egész megoldása.

Warwick-probléma:

- τ : Legyen n természetes szám, az $x^2 + y^2 = n$ diofantikus egyenlet nem oldható meg, ha n alakja $n = 2^q (4k+3)$, ahol $q, k \in \mathbb{N}$.
- τ : Legyen $q, k \in \mathbb{N}$. Ha $n = 4^q (8k+7)$ alakú $\Rightarrow x^2 + y^2 + z^2 = n$ egyenletnek nincs egész megoldása.
- τ : Minden pozitív egész szám felírható négy négyzetes szám összegeként.
- $k \geq 2$ ($k \in \mathbb{N}$) esetén jelöljük $g(k)$ -val azt a pozitív egészet, melyre \forall természetes szám felírható $g(k)$ darab k -dik hatvány összegeként. (1909. Wilbert igazolta)
- τ : $\forall k \geq 2$ pozitív egész esetén: $g(k) \geq 2^k + \left\lfloor \left(\frac{3}{2}\right)^k \right\rfloor - 2$
- τ : Ha $k \gg \Rightarrow g(k) = 2^k + \left\lfloor \left(\frac{3}{2}\right)^k \right\rfloor - 2$ (1957. Mahler igazolta)

Diofantikus approximáció, Pell-egyenlet:

- τ : Legyen $\varepsilon > 0$ valós szám. Végtelen sokszor mondjuk, hogy egy x valós szám ε rendszerben approximálható, ha $\exists c = c(x) > 0$, azaz x -től függő konstans, úgy hogy a $0 < \left| x - \frac{p}{q} \right| < \frac{c}{q^\varepsilon}$ egyenlőtlenség végtelen sok p, q egész szám esetén fennáll.
- τ : Minden irracionális x esetén \exists egy $c = c(x) \leq 1$ pozitív konstans úgy, hogy $\left| x - \frac{p}{q} \right| < \frac{c}{q^2}$ végtelen sok p, q egész esetén.
- τ : Minden irracionális szám legalább másodrendben approximálható.
- τ : Pell-egyenlet: $x^2 - Dy^2 = 1$ egyenlet, ahol $D \in \mathbb{Z}$, az egyenlet $x, y \in \mathbb{Z}$ megoldásait keressük.
- $\left. \begin{array}{l} x = \pm 1 \\ y = 0 \end{array} \right\}$ megoldást triviális megoldásnak vesszük.
- Ha $D = 0 \Rightarrow x = \pm 1$ \wedge y tetszőleges egész megoldások
 - Ha $D < 0 \Rightarrow x = \pm 1, y = 0$ megoldások
 $D = -1 \Rightarrow x = 0, y = \pm 1$ megoldások
 - Ha $D = d^2$ négyzetes szám, ahol $d \in \mathbb{Z} \Rightarrow (x+dy)(x-dy) = 1 \Rightarrow |x+dy| = 1$ \wedge $|x-dy| = 1$. Ennek zérusérték esetén véges számú összes megoldása könnyen megadható.

T.: Ha $D > 0$, $D \neq d^2$ (nem teljes négyzet) \Rightarrow az $x^2 - Dy^2 = 1$ Pell-egyenletnek van nem triviális megoldása.

B.: Dirichlet-tételből következik.

D.: Az (u, v) -t alapmegoldásnak nevezzük, ha $(u, v) \in \mathbb{Z}^2$, $u^2 - Dv^2 = 1$,
 $\forall x, y > 0$ megoldás esetén $x + \sqrt{D}y \geq u + \sqrt{D}v$.

M.: Tizen alapmegoldás nyilván \exists és egyértelműen meghatározott.

T.: Legyen $D > 0$ egy nem teljes négyzet (DEK). Ekkor az $x^2 - Dy^2 = 1$ Pell-egyenletnek végtelen sok $(x, y) \in \mathbb{Z}$ megoldása létezik. Ha (u, v) az egyenlet alapmegoldása \Rightarrow az összes megoldásai azon (x, y) szám párok, melyeket az $x + \sqrt{D}y = \pm (u + \sqrt{D}v)^n$ egyenlőség definiál, ahol $n = 0, 1, 2, \dots$ értéket vehet fel.

*: Összegési és megfordítási függvény:

Df.: Legyen $f, g \in \mathcal{D}$. Az f és g Dirichlet-féle konvolúcióján ekként és $f * g$ -vel jelöljük az $(f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d)g\left(\frac{n}{d}\right) = \sum_{d_1 d_2 = n} f(d_1)g(d_2)$ egyenlőséggel meghatározott számelméleti függvényt, ahol az összegzés a összes pozitív osztójára történik.

T.: $(\mathcal{D}, *)$ szemléltetve kommutatív egységelemes félcsoport, amelynek az i számelméleti függvény az egységelemes.

T.: Az f számelméleti függvénynek $\Leftrightarrow \exists$ inverze a $*$ műveletre nézve, ha $f(1) \neq 0$.

T.: Legyen $f, g, h \in \mathcal{D}$ és létezik az f^{-1} számelméleti függvény. $f * g = h \Leftrightarrow$ ha $g = f^{-1} * h$.

T.: Az e és μ számelméleti függvények inverze a konvolúciós sorozásra nézve.
(Möbius-függvény inverziós formula: Legyen $f, g \in \mathcal{D}$. $e * f = g \Leftrightarrow$ ha $f = \mu * g$)

D.: Ha $g(n) = \sum_{d|n} f(d)$, \Rightarrow a g számelméleti függvényt az f számelméleti függvény összegzési függvényként nevezzük. Ha pedig $f(n) = \sum_{d|n} \mu(d)g\left(\frac{n}{d}\right)$, \Rightarrow f -et a g függvény Möbius-transzformációjának nevezzük.

T.: Ha f és g multiplikatív, $\Rightarrow f * g$ is az.